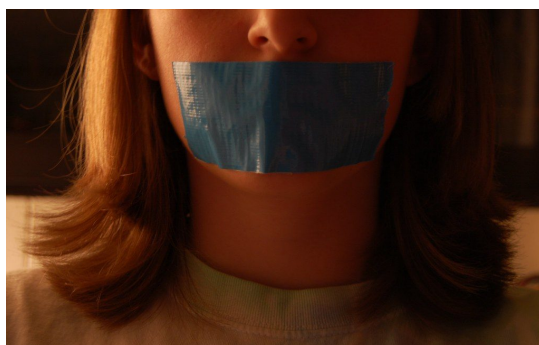

Kresťania sú slobodní – mlčať

Jacek Przybylski

31. mája 2019 ✚ *História* ✚ *Newspeak*

Čoraz viac Američanov, Európanov i Aziatov sa bojí verejne vyjadriť svoje názory zo strachu, že budú prepustení z práce alebo prídu o štipendium. Ohrozená je najmä sloboda prejavu konzervatívcov a kresťanov.

Zdroj: flickr.com

“Pokiaľ sloboda vôbec niečo znamená, tak je to právo povedať to, čo ľudia nechcú počuť” – povedal George Orwell, keď mu položili otázku o slobode prejavu v živote spoločnosti. Čoraz väčšie úspechy v obmedzovaní práva na pravdivý opis reality dosahujú v posledných rokoch ľavicové kruhy.

Bojujúc proti “nenávisťným prejavom”, ktoré si vymysleli neo-marxisti, sa fanúšikom “spravodlivejšej spoločnosti” podarilo dosiahnuť víťazstvo politickej korektnosti, cenzúry a autocenzúry na mnohých univerzitách, v sociálnych médiách, medzinárodných korporáciách, ako aj v čoraz väčšom počte kódexov a zákonov.

Podľa tohtoročnej správy Rady Európy je dnes sloboda tlače na Starom kontinente ohrozená najviac od skončenia studenej vojny. Lepšia situácia nie je ani vo vlasti slobody prejavu. Potreba chrániť základné právo slobodných ľudí je taká naliehavá, že na konci marca Donald Trump vydal vykonávacie nariadenie zamerané na posilnenie ochrany slobody prejavu na univerzitách, ktoré využívajú finančnú podporu amerických daňových poplatníkov. – „Podnikáme kroky na obranu amerických študentov a amerických hodnôt, pretože sú ohrozené. Preto podpisujem akt, ktorého cieľom je brániť slobodu prejavu na univerzitách. Som rád, že v Bielom dome sú s nami odvážni mladí ľudia, ktorí napriek zastrašovaniu a tlaku stáli na strane hodnôt“ – oznámil prezident Spojených štátov. Nariadenie predpokladá, že federálne vládne inštitúcie, ktoré finančne podporujú univerzity, budú kontrolovať, či vysoké školy, ročne dostávajúce miliardy dolárov, nepotlačujú hlasy, ktoré nie sú ľavicové či krajne ľavicové.

Čoraz častejšie sa v médiách objavujú správy o tom, že univerzitné orgány trestajú študentov za prejavovanie konzervatívnych a najmä kresťanských názorov, ktoré by mohli napríklad urážať homosexuálov, lesbičky alebo obhajcov práva na potrat. – „Univerzity, ktoré chcú využívať peniaze daňových poplatníkov, musia podporovať slobodu prejavu, nie slobodu mlčania,“ zdôraznil Donald Trump,

podpisujúc nariadenie, ktoré podľa prieskumu spoločnosti McLaughlin & Associates podporilo až 73 percent opýtaných Američanov a proti nemu bolo iba 18 percent respondentov.

Kresťania bez štipendia

Ako uviedol Gerald F. Uelmen, dekan Univerzity v Santa Clare, v roku 1990 bolo na amerických univerzitách a vysokých školách okolo 75 kódexov zaoberajúcich sa “nenávisťnými prejavmi”. O rok neskôr sa tento počet zvýšil na viac ako 300 a potom prudko vyletel nahor. Zároveň sa univerzitné kampusy, ktoré dovtedy na celom svete boli miestom vášnivých intelektuálnych diskusií a ľahňou spoločenských rebélií – zmenili na miesta, v ktorých je sloboda názoru tvrdo potláčaná a obmedzovaná.

Pod rúškom týchto kódexov, tzv. bezpečnostných zón pre homosexuálov a lesbičky, alebo využitím iných mechanizmov, sa univerzity snažia obmedziť slobodu prejavu, zaviesť konformné správanie a zabrániť ľuďom myslieť inak. Niekedy ľavicoví extrémisti berú veci do vlastných rúk a dopúšťajú sa fyzických útokov na ľudí, ktorí hlásajú konzervatívne názory (vo februári na Univerzite v Kalifornii – Berkeley bol brutálne zbitý muž, ktorý medzi študentmi agitoval, aby vstúpili do konzervatívnej organizácie v rámci univerzity). Preto je paradoxné, že medzi tými, ktorí tak veľa hovoria o „tolerancii“ a „sociálnej spravodlivosti“, je tak veľa ľudí, ktorých možno považovať za najmenej tolerantných.

Trestom za nesprávne názory nie je iba vylúčenie z verejného diskurzu, ale aj odňatie finančnej podpory. Podľa informácie portálu LifeSiteNews, orgány Yale School of Law odňali štipendiá študentom a absolventom pracujúcim v organizáciách, ktoré vyznávajú názory v súlade s biblickým učením o homosexualite. Podľa Yale sú to organizácie “diskriminujúce” z dôvodu “sexuálnej orientácie a rodovej identity”.

O tom, že sloboda prejavu je v súčasnosti veľmi obmedzená, sú presvedčení aj Briti. V minuloročnom prieskume YouGov 48% respondentov uviedlo, že “existuje veľa dôležitých vecí, o ktorých ľudia jednoducho nemôžu povedať, čo si myslia.” Iba 35% respondentov si stále myslí, že „môžu slobodne povedať, čo si myslia“. Príklady? Prosím. Pred niekoľkými rokmi bola na Oxfordskej univerzite plánovaná diskusia na tému potratu. Diskutovať však mali medzi sebou študenti mužského pohlavia. Niektoré študentky tvrdili, že by sa cítili „ohrozené“, keby muži diskutovali o tom, čo ženy môžu robiť s „vlastným telom“, a rozprava bola zrušená. „Zistil som, že o potrate možno diskutovať len vtedy, 1) keď ste žena; a b) ste jeho horlivým zástancom“ – napísal po incidente do “The Daily Telegraph” Tim Stanley, ktorému táto slávna univerzita odobrala hlasovacie právo. Ďalší účastník zrušenej diskusie – Brendan O’Neill – poznamenal na stránkach týždenníka The Spectator, že nadišla nová éra študentov-robotov, ktorých mysle boli zbavené schopnosti kritického myslenia a naprogramované na konformizmus.

Nie je to však iba problém hlúpučkých študentiek skalopevne presvedčených, že ak zakážu verejnú diskusiu, tak názory ich oponentov zmiznú sľaby šibnutím čarovného prútika Harryho Pottera. Jeannie Suk, profesorka práva na prestížnej Harvardskej univerzite, sa pred niekoľkými rokmi sťažovala, že študenti na ňu a na jej kolegov vyvíjajú nátlak, aby na skúškach nedávali otázky týkajúce sa sexuálnych trestných činov, ba ani aby neprednášali na tému sexuálneho násillia. Prečo? Otázky tohto druhu môžu u niektorých študentov vyvolať neprijemné spomienky. Poslucháči požiadali iného profesora, aby počas prednášok nepoužíval slová ako „násillie“ alebo „zneuctenie“, pretože môžu byť považované za háklivé a vyvolať emocionálne reakcie. Súčasná kultúra čoraz väčšmi uprednostňuje intelektuálny a emocionálny komfort

študentov a žiakov pred pravdou. Strach čo i len pomyslieť, ako zareagujú, keď vo dverách advokátskej kancelárie takýchto precitlivenejších advokátov sa objavia reálne obete znásilnení či iných násilných trestných činov.

Práca iba pre politicky korektných

Problém obmedzovania slobody prejavu sa samozrejme týka aj dospelých. Až 68 percent dospelých Američanov priznáva, že si musia dávať pozor, aby im náhodou z úst nevyšlo niečo, čo je politicky nekorektné. Podľa prieskumu agentúry Rasmussen z decembra minulého roku, iba 26 percent obyvateľov Spojených štátov sa domnieva, že sa naďalej teší ozajstnej slobode prejavu.

Zdroj: maxpixel.com

Obavy Američanov nie sú neopodstatnené.

Chýrna prvá novela Ústavy USA prijatá v roku 1791, totiž nechráni pred prepustením z práce za vyjadrené názory. A hoci iné zákony hovoria, že zamestnávateľia

nemôžu nikoho prepustiť kvôli rase, pohlaviu, krajine pôvodu, zdravotnému postihnutiu alebo náboženstvu, táto ochrana sa nevzťahuje na slobodu prejavu na pracovisku. Presvedčil sa o tom James Damore, vedúci inžinier spoločnosti Google, ktorý v internom memorande napísal, že dôvodom, pre ktorý „ženy zriedka zastávajú vysoké pozície v technologickej oblasti, nie sú predsudky ani diskriminácia, ale biologické a psychologické rozdiely medzi mužmi a ženami“. Taktiež tvrdil, že „rozdiely medzi pohlaviami nie sú sexizmom“. Za tieto slová šéfovia technologického gigantu inžiniera z práce prepustili. Damore v žalobe tvrdil, že jeho prepustenie bolo pomstou za politické názory. Taktiež vyzval, aby sa k žalobe pridali všetci, ktorí sa cítia diskriminovaní zo strany spoločnosti Google za to, že sú „bieli muži alebo osoby s konzervatívnymi názormi“.

Žalobu proti koncernu podal aj ďalší zamestnanec spoločnosti Google – Tim Chevalier – ktorý tvrdil, že bol prepustený za to, že sa rozhodne postavil proti Damorovým názorom a obvinil ho z toho, že využíva privilégium „bieleho chlapca“. Chevalier je pre právnikov ťažší protivník. Sám sa totiž opisuje ako „zdravotne postihnutý, bisexuálny a transsexuálny“ človek, čo by mu – podľa jeho názoru – malo dávať právo súdne stíhať tých, ktorí sekúrujú „marginalizované a málo početné skupiny“.

O tom, že sloboda slova a presvedčenia v Spojených štátoch je už dávno pasé, sa na vlastnej koži presvedčil aj prezident Mozilly – firmy známej svojím populárnym webovým prehliadačom Firefox. Keď v roku 2014 prevzal túto funkciu, gejevské komunity pripomenuli, že Brendan Eich v roku 2008 podporil sumou tisíc dolárov kampaň za ústavnú ochranu manželstva ako zväzku jedného muža a jednej ženy v Kalifornii. Po desaťdňovej búrke, počas ktorej spoluzakladateľ spoločnosti a spolutvorca skriptovacieho jazyka JavaScript sľúbil homolobby, že nielen slovami, ale aj skutkami bude demonštrovať svoju angažovanosť v podpore rovnosti a otvorenosti voči komunite LGBT – bol Eich nútený odstúpiť.

Jeden rasistický tweet zasa stačil na rýchle ukončenie kariéry PR manažérky newyorskej spoločnosti IAC. „Letím do Afriky. Dúfam, že nedostanem AIDS. Robím si srandu. Som biela –“ napísala v decembri 2013 pred nástupom do lietadla Justine Sacco, a krátko po pristátí na čiernom kontinente už bola nezamestnaná. Žena

sa do práce v konkerne vrátila až začiatkom minulého roka a aj vtedy jej šéfovia museli vysvetľovať, prečo sa rozhodli ju prijať. Podobných prípadov je však toľko, že niektoré advokátske kancelárie vytvorili na svojich internetových stránkach oddelené sekcie pre zákazníkov „prepustených za prejavový názor“.

Francúzski overovatelia

Pochybnosti mnohých používateľov internetu vzbudili cenzurovacie sklony administrátorov Facebooku. O problémoch poľských používateľov najväčšej sociálnej siete súvisiacich s blokovaním či dokonca vymazávaním účtov a profilov vlasteneckého, pravicového či katolíckeho charakteru už veľakrát informovali poľské médiá. Americký portál odstránil okrem iného aj fotografie patriace pro-life aktivistovi dr. Bawerovi Aondo-Akaaovi, a niekoľko hodín zablokoval aj informácie ohľadom Pochodu nezávislosti. Cenzori Marka Zuckerberga tiež dočasne zablokovali účet Marka Jakubiaka, MP a podnikateľa.

Facebook minulý týždeň pobúrila časť používateľov internetu v Poľsku, keď informoval, že pred parlamentnými voľbami v Poľsku budú úlohu cenzorov plniť zamestnanci francúzskej tlačovej agentúry Agence France Presse (AFP).

Na otvorenú cenzúru v sociálnych médiách si už museli zvyknúť obyvatelia Francúzska či Nemecka, kde už vyše roka platí zákon označovaný ako NetzDG, ktorý vyžaduje, aby weby poskytujúce služby sociálnych sietí účinne reagovali na tzv. nenávistné prejavy. Pokiaľ rýchlo nezareagujú, giganti ako YouTube, Twitter a Facebook môžu byť donútení zaplatiť pokutu až do výšky 50 miliónov eur. Tempo aktivity cenzorov kontroluje špeciálny tím pozostávajúci z niekoľkých desiatok osôb nemeckého rezortu spravodlivosti. Stredisko monitorovania slobody tlače Združenia poľských novinárov už pred rokom vyjadrilo znepokojenie nad zavedením predpisov v Nemecku, ktoré by mohli ohroziť uplatňovanie slobody prejavu. Podľa jeho názoru sa tieto ustanovenia „prakticky môžu stať skrytou represívnou cenzúrou“.

Pozorujúc aktivitu súčasných cenzorov možno ľahšie pochopíme poznámku jedného z prvých investorov Facebooku, Rogera McNameeho, ktorý v rozhovore pre denník The Daily Telecom v roku 2017 porovnal aktivity najväčšej sociálnej siete s metódami, ktoré používal šéf propagandy Tretej ríše.

O vláde iba pozitívne?

Po vzore amerických korporácií a európskych zákonodarcov aj ázijskí politici pod zámienkou boja proti falošným správam, prijali opatrenia na obmedzenie slobody prejavu. Pred mesiacom poslanci v Singapure začali diskutovať ohľadom mimoriadne prísneho zákona o ochrane pred internetovými podvodmi a manipuláciami, ktorý by podľa kritikov mohli slúžiť vláde na obmedzenie slobody prejavu a na boj proti disidentom.

Podľa návrhu zákona budú sociálne médiá povinné označovať tie príspevky, ktoré sú podľa názoru vlády nepravdivé, a taktiež odstraňovať všetky komentáre, ktoré sú v rozpore s „verejným záujmom“. Vďaka tomuto ustanoveniu budú môcť orgány požadovať odstránenie príspevkov, ktoré môžu byť považované za hrozbu pre bezpečnosť, medzinárodné vzťahy, integritu volieb, ako aj pre vnímanie vlády a štátnych inštitúcií zo strany verejnosti. Za takéto „nenávistné prejavy“ môže previnilec dostať pokutu až do výšky 30 tisíc eur a päť rokov straty slobody. V prípade spáchania trestného činu za pomoci falošného konta alebo profilu kontrolovaného robotom sa potenciálny trest zvýši na približne 60 tisíc Eur a 10 rokov odňatia slobody. Facebook a ďalšie spoločnosti – pokiaľ budú uznané vinnými zo šírenia falošných správ – môžu byť

pokutované do výšky takmer milióna Eur. Počas diskusie o „nenávistných prejavoch“ predstavil singapurský minister vnútra zoznam diel, ktoré možno považovať za urážlivé alebo podporujúce násilie. Na zozname sa našli okrem iného “Judas” Lady Gagy, “Take Me to Church ” od Hoziera, či “God is Woman” od Ariany Grande.

Je zrejmé, že “falošné správy” nesú so sebou veľa nebezpečenstiev. Nie sú však ničím novým.

Propagandistická kampaň Oktaviánových ľudí proti Markovi Antoniovi niekoľko desaťročí pred Kristom bola taktiež postavená na falošných správach. Boj proti dezinformáciám prostredníctvom cenzúry je však zavrhnutiahodný omyl bez ohľadu na to, či vládu nad pravdou a verejnou osvetou chcú prevziať sovietski propagandisti, Josef Goebbels alebo Mark Zuckerberg.

©® Všetky práva vyhradené. Zverejnené so súhlasom autora.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/krestania-su-slobodni-mlcat/>